

BOŻE! ZBAW POLSKĘ.

Zapaśnik cnoty, spieszący w te szranki,
Choć pierś nadstawia na ciosy i razy,
Niech wie, że uśmiech niebiańskiej kochanki
Będzie mu dany.

I niech wie jeszcze, że mu ta nagroda
Starczy za wszystko, co zostawił w tyle,
Bo jest, jak z bajki owa życia woda,
Krzepiąca w sile.

Ta, co olbrzymem czyni, gdy z jej zdroju
Raz się ktoś napił wśród życia drogi:
Niezwykłość dając, wraz spokoju
Niesie dar błogi.

Przyjdź, Stworzycielu! i taką łaskę świętą
Przynies na padół ziemi:
Pierś ludzi dobrej woli niech nie będzie ściśniętą
Trwogami bolesnemi.

Niech wszyscy, którzy wierzą i chowają nadzieję
Wszyscy, którzy kochają,
Idą drogą swą prostą, choć wiatr ostry
[w twarz wieje;
Wszyscy pokój niech mają.
Niech go biorą ci biedni, którzy w łonie gorącym
Noszą dusze zmęczone,
Co, jak kwiatów kielichy, obrócone za słońcem,